

gaar den Fare, det kunde medføre for Guds-
tjenesten, saa tror jeg, at, lige saa godt som
Øvrigheden under den nuværende Lovgiv-
ning, der vistnok har den samme Bestemmelse
temmelig ordret, med Hensyn til Udbannelse
til Fædrelandets Forsvar, meget godt kan
finde ud af hvad der forstaaes ved Forstyr-
relse eller ikke Forstyrrelse af Gudstjenesten,
saaledes vil den ogsaa i Fremtiden meget
godt kunne finde ud deraf, naar der er Tale
om disse Øvelser, Forlystelser og andre
Ting, som findes omhandlede i Ændrings-
forslaget; jeg tror ikke, at Øvrigheden vil
have nogen Bæmselighed ved at bruge den
rette Grænse, saaledes at det kommer frem,
som skal komme frem, at Gudstjenesten kan
komme til at foregaa uforstyrret samtidig
med, at der gives Arbejderne Lejlighed til
at udvide deres Kundskaber og til at skaffe
sig Rekreation paa de Tider, som omhandles
i Ændringsforslaget. — Med disse Bemærk-
ninger skal jeg paany tillade mig at anbe-
fale det høje Ting at vedtage de stillede
Ændringsforslag. Jeg tror, at der, naar
Lovforslaget med disse Ændringer kommer ind
i Følketinget, vil være meget stor Udset til,
at Følketinget da vil vedtage det i denne
Afsættelse.

Th. Nielsen: Det er kun et Par
korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at
gøre. Jeg tror, at den ærede sidste Taler
af den højtærede Justitsministers Udtalelser
sitt en Mundsmag paa de Bæmseligheder,
som Ændringsforslaget under Nr. 2 kunde
foranledige. Det ærede Medlem gif ogsaa
let henover dem, men det er Bæmseligheder,
som jeg, da jeg sad i Følketingets Udvalg
angaende denne Sag, støbte paa, den ene
efter den anden, og det er derfor, at vi ere
endte med, hvad vi her ere komne til,
nemlig, at da vi have en Lov, der giver
almindelige Regler for Fabriktilsyn, kunne
vi ogsaa bedre give en Lov, der henviser
dertil. Den ærede sidste Taler kom ikke
ind paa Forbudet mod, at Haandværkerne
maatte arbejde i deres egne Bærksteder.
Det er dog muligt, at navnlig de smaa
Haandværkere væmselig ville kunne taale en
saadan Indstrækning for ikke at tale om,
at det er et Indgreb i den personlige
Frihed. — Det ærede Medlem bemærkede
freemdeles med Hensyn til Valgdagen, at
man maatte finde sig i de Ulemper, hans
Forslag medførte, og at det ganske vist
vilde være til Ulempe for nogle, at Bu-
tikerne ikke ere aabne paa Valgdagen. Ja,
man kan jo sagtens finde sig i nogle
Ulemper, naar de ere til Nytte, men det
ærede Medlem glemte at paavise, at det var

til Nytte, at Butikkerne være lukkede, han
har ikke paavist, at de, der stode i Butik-
kerne, være Bælgere, og det var det, han
skalde paavise, for at man skalde kunne gaa
ind paa et Forslag som det, han har stillet;
om den formelle Side taler jeg slet ikke.

Den ærede Justitsminister kom imod
Slutningen af sitt Foredrag med en Be-
mærkning, som jeg gerne vilde sige et Par
Ord til. Han sagde, at det er ganske sandt,
at Bælgene skalde have Frihed til at
stemme, som de vilde; men Arbejdsgeberne
maatte ogsaa have Frihed til at afskedige
dem, naar de ikke syntes om dem. Ja,
den Frihed have de; men jeg vil dog ønske,
at vi snart maa komme til saadanne Til-
stande, at den Slags Afskedigelser blive en
Umulighed. Jeg tror ikke, det er sundt
for vort Samfund, at man antager og af-
skediger Arbejdere efter politiske Ansuelser.
Jeg opfattede heller ikke Ministeren, som
om det egentlig var hans Mening at sige
det; men med en mindre velvillig Opfattelse
kunde man saa det ud deraf og i saa Fald
vil jeg tage Afstand deraf. Jeg vil ogsaa
give den ærede sidste Taler (Knudsen) Ret
i, at Staten bør være hævet over politiske
Afskedigelser.

Ørdsføreren (Søos): Da jeg havde
Ørdet ved Begyndelsen af denne Forhand-
ling, var det kun min Opgave, at udtale
mig om de Forslag, som Udvalget, hvis
Ørdsfører jeg er, har stillet, og jeg kom kun
forudsætningsvis til at udtale mig om de
Forslag, som foreligge udenfor Betænkningen,
for saa vidt det var klart af den Maade,
hvorpaa jeg motiverede og indstillede Ud-
valgets Forslag til Vedtagelse, at jeg ikke
kunde tilraade at stemme for de nævnte
Ændringsforslag. Jeg vil nu udtrykkelig
udtale, at det selvfølgelig er Udvalgets
Mening ikke at indstille eller at kunne anbe-
fale noget af disse Ændringsforslag til
Vedtagelse. Med Hensyn til Forklaringen
af Udvalgets og dets enkelte Medlemmers
Stilling, kan jeg i alt væsentligt henholde
mig til, hvad to af Udvalgets Medlemmer
have udtalt, ligesom ogsaa til, hvad den
højtærede Justitsminister har udtalt om disse
Ændringsforslag, og jeg skal derfor kun
aldeles kort sammenfatte, hvad der for mig
og vel i det hele for Udvalget, har været
afgørende lige overfor disse Forslag, for saa
vidt vi have tænkt os Muligheden af dem,
for saa vidt som de tidligere have foreligget.
Der er en vis Del af disse Spørgsmaal,
som vi ikke under nogen Betingelse kunne
enes om eller tænke paa at indstille til Ved-
tagelse — de have foreligget tidligere —